KALEJDOSKOP KULTUTALNY

Pismo uczniów Gimnazjum nr 1 im. Juliusza Słowackiego w Myślenicach.

Specjalny numer wakacyjny
Czerwiec, lipiec, sierpień 2012

Szanowne Grono Pedagogiczne, Koleżanki, Koledzy!

Dla wielu z nas lata spędzone w tej szkole były kolejnym etapem w życiu. Etapem ciężkiej pracy, czasami porażek, czasami sukcesów. Każdy zdaje sobie sprawę z tego, że nie było łatwo. Trzeba sobie bowiem uświadomić, że świadectwo, które wieńczy zakończenie roku szkolnego, to nie tylko arkusz papieru, na którym figurują wypisane oceny i podpisy. To wynik naszego długiego procesu nauczania, ciężkiej pracy, czasami też lenistwa. Nasze sukcesy zawdzięczamy w głównej mierze nauczycielom, którzy włożyli wiele trudu i cierpliwości, aby nas czegoś nauczyć. Nie zawsze ułatwialiśmy im to zadanie. Byli nieodłączną częścią naszego życia, za to jesteśmy im wdzięczni. Cechy młodzieży są zawsze odbiciem cech rodziców, wychowawców i całego starszego pokolenia. Spędziliśmy w tej szkole wiele czasu, wiele razem przeżyliśmy, wiele nauczyliśmy się. Czy dobrze wykorzystamy zdobyte umiejętności? Wynieśliśmy nie tylko wiedzę, ale także wiele doświadczeń, wspomnień, wspaniałych chwil. Szkoła ta stała się dla nas w pewnym sensie miejscem, gdzie mimo wielu stresów, dorastaliśmy i uczyliśmy się po to, żeby teraz wkroczyć w kolejny etap naszego życia. Szkoła umożliwiła nam odnaleźć nieodkryte dotąd talenty i rozwijać nowe pasje. Nadszedł w końcu czas rozstania, czas podsumowania tego czego nauczyliśmy się i tego co przeżyliśmy. Zawarliśmy w tej szkole wiele przyjaźni. Wielu z nas z pewnością uroni niejedną łzę. Teraz nadszedł jednak czas, aby wyruszyć w dalszą drogę. W następnych szkołach będziemy pamiętać o wszystkich nauczycielach, koleżankach i kolegach. Dziękujemy za te dobre wspomnienia i życzymy Wszystkim sukcesów w dalszym życiu.

Piotr Gwóźdź

W związku z nadchodzącym, upragnionym końcem roku szkolnego, nieubłagalnie zbliża się także chwila, w której niechętnie będziemy musieli pożegnać naszych trzecioklasistów. Każdy z nich godnie reprezentował Gimnazjum nr 1 w Myślenicach.

Liczne osiągnięcia zarówno w dziedzinach sportowych jak i przyrodniczych, humanistycznych czy ścisłych przyniosły wiele radości gronu pedagogicznemu, ale także nam uczniom. Do etapów rejonowych zakwalifikowało się aż 28 trzecioklasistów, a finalistami zostało 12 z nich. Warto zaznaczyć, że niektórzy otrzymali ten tytuł z kilku przedmiotów. Dużo powodów do dumy dostarczył Damian Jędrzejowski, który zdobył rangę laureata z aż 2 różnych konkursach; Wiem Więcej oraz Matematyki.

Etap wojewódzki

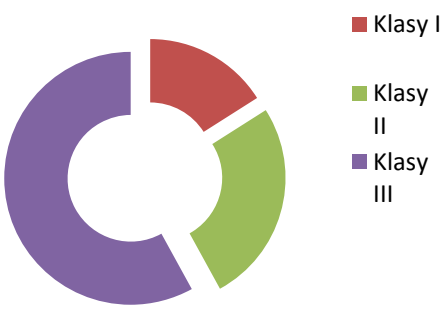

Etap rejonowy:

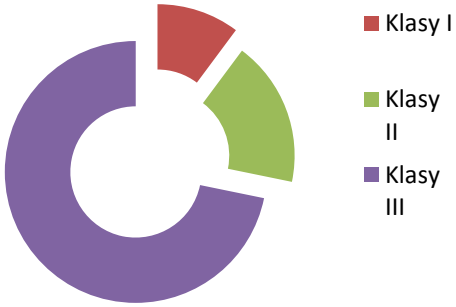

Pragniemy z całego serca podziękować rocznikowi 96. za wspaniałe 3 lata, które tu spędzili. Mamy nadzieję, że ich dalsza droga edukacji będzie przebiegała pomyślnie, zawarte znajomości przetrwają, a wspomnienia z Gimnazjum pozostaną w pamięci na długie lata. W przyszłym roku spróbujemy dorównać ich osiągnięciom.

Życzymy Wam samych sukcesów!

Klasy I i II

ROZWAŻANIA ZWIAZANE Z NAUKĄ W GIMNAZJUM

Gimnazjum to okres trzech lat, wydaje się, że tak mało znaczących dla młodego człowieka. Jednak jest to dla nas bardzo trudny, a zarazem przyjemny okres w dorastaniu.

Pierwszą klasę wspominam „jak przez mgłę". Na początku, pamiętam, był strach. Bałam się, że nie zostanę zaakceptowana w nowym środowisku. Niepotrzebnie, jak się okazało, bo w naszej „Jedynce" przyjęto nas niezwykle ciepło i przyjaźnie. Przez pierwszy rok skupiałam się głównie na dogłębnym poznaniu szkoły i jej uczniów. Choć byłam dość zamknięta, poznałam wiele nowych osób. Zaczęłam zgrywać się z klasą, z ludźmi, z którymi miałam spędzić kolejne trzy lata życia.

Pierwsza klasa skończyła się, ale pozostała nadzieja. Nadzieja na lepsze oceny, przyjaciół i odnalezienie własnej drogi oraz na zrozumienie niektórych rzeczy.

Druga klasa już nie była tak beztroska jak pierwsza. Poznałam smak porażki, kiedy pierwszy raz w życiu miałam ocenę dostateczną na świadectwie. Porażką były również dla mnie niektóre znajomości. Nie mogłam zrozumieć, dlaczego przyjaciele, którzy kiedyś znaczyli dla siebie tak wiele, teraz nie potrafią zamienić ze sobą słowa.

W drugiej klasie towarzyszyły mi mieszane uczucia. Nie byłam już małą dziewczynką, ale nie dorosłam jeszcze... Szkoła bardzo zjednoczyła mnie wtedy z niektórymi ludźmi. Żyliśmy wszyscy w grupie, we wspólnocie. Zaczęłam przemieniać się z dziecka, które wszystko przyjmowało do siebie z wielkim dystansem, w coraz bardziej dojrzałą, młodą osobę.

Trzecia klasa to była ciągła nauka. Uczyłam się, aby mieć dobre oceny, na egzaminy, ale jest to, moim zdaniem, najlepszy rok gimnazjum. Narodziły się prawdziwe więzy, takie jak przyjaźń. Te z wcześniejszych lat nie przetrwały. Dlaczego? Były za mało dojrzałe lub zwyczajnie, nie potrafiliśmy się zaangażować. Po prostu potrzebowałam tych trzech lat gimnazjum, aby dorosnąć.

Choć ta wspaniała przygoda z gimnazjum się kończy, „Jedynka” zawsze pozostanie w moim sercu, nie tylko jako miejsce, ale też jako społeczność. Nauczyciele i przyjaciele to ludzie, którzy mnie bardzo wiele nauczyli. Ci pierwsi wpajali nam wszystkim wiedzę na temat przedmiotów, która na pewno okaże się bardzo pomocna w naszej dalszej edukacji, ale też pomogli nam „rozwinąć skrzydła”, stali się naszymi autorytetami. Niektórzy z nich dali mi do zrozumienia, że moje zdanie też się liczy i zawsze powinno ono być przedstawione innym. Przyjaciele to ludzie, dzięki którym to wszystko, czego nauczyli mnie nauczyciele „zadziałało” wspierali mnie, byli ze mną na każdym kroku i pomagali mi. To właśnie zapamiętam z gimnazjum - ludzi. Bez nich nasze gimnazjum nie byłoby tak wspaniałe. Pod słowem „wspaniałe” nie kryją się tylko osiągnięcia w dziedzinie nauki, ale też to wzajemne przywiązanie uczniów, nauczycieli i wszystkich związanych ze szkołą.

Niestety moja przygoda z gimnazjum już się skończyła, choć przeżywałam wzloty i upadki w ciągu tych trzech lat, szkoła pozostanie na zawsze w moim sercu, jako jedna z najpozytywniejszych rzeczy, jakie mnie do tej pory w życiu spotkały.

Zofia Piwowarczyk kl. 3A

Dziękujemy !

Wiele pięknych kwiatów znamy,
Tulipanów, róż i bzów.
My dla Państwa mamy,
Najpiękniejsze bukiet słów.

Słowo MIŁOŚĆ za jej troski,
Słowo WDZIĘCZNOŚĆ za wasz trud.
Dar to skromny, dar uczniowski,
Wyśpiewany z serc jak z nut.

Niech nam Państwo dziś wybaczą,
Że byliśmy czasem źli.
I z uśmiechem niech popatrzą,
Bo co złego to nie my.

Życzymy Wam wszystkiego najlepszego,
Zdrowia jak Ziemia wielkiego.
Byście uczyli długie lata
I lubili każdego małolata.

Szacunkiem was darzymy
wielkiego szczęścia życzymy.
Bo Praca Nauczyciela to praca niełatwa,
bo często leniwa i krnąbrna jest dziatwa.

Kocha ona figle i chętnie się czubi
Odrabiać zadań i uczyć się nie lubi.
Trzeba dużo zdrowia, dużo czasu stracić,
aby umysł ucznia rozwinąć, wzbogacić,

A gdy dorośnie, dopiero zrozumie,
jak jest w życiu ciężko, gdy się mało umie.

Redakcja
Kalejdoskopu
kulturalnego